

Офіційне видання Ірпінської регіональної Співки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО і благодійного фонду «Єдність та милосердя»

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

26 грудня 2015 / ВИПУСК 14

АНОНСИ

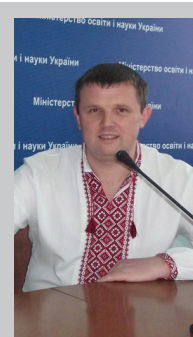
**МИ НЕ ДАМО
ЗНИЩИТИ
СКВЕР**
по вул. Григорія
Сковороди!

стор. 3

СПЕЦНАЗ
Як воює
військова
розвідка
на Сході
України?

стор. 3, 5

**КРАЩИЙ
УЧИТЕЛЬ
УКРАЇНИ –
ІРПІНЧАНИН!**

стор. 7

З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Дорогі жителі Приірпіння!

Важкі випробування знову випали на долю нашого народу – ми змушені обороняти свою державу від російського агресора. Багатовікова історія свідчить: наш північний сусід багато разів прагнув нас поневолити. Але ми були і залишаємося сильні духом. Перемога буде за нами!

І фронтовики, включаючи афганців, і волонтери є справжніми захисниками Вітчизни. Ми захоплюємося вашою мужністю, патріотизмом. Коли ворог топче нашу землю, нам треба більше згуртованості, єдності всередині країни. Але, на жаль, це не завжди відбувається.

Попри все я вірю: ми станемо великою європейською державою без олігархів, де цінуватимуть простих людей.

У святкові дні нехай Бог зішле на наші родини Благословення, примножить силу та здоров'я!

Юрій КАРМАЗІН,
голова *Партії захисників Вітчизни України*

Шановні ірпінчани!

Відходить в історію 2015 рік – один із найважчих для нашої держави, для кожного з нас. Війна на Сході України продовжується, Мінські домовленості з боку Росії не виконуються. Тому ми змушені захищатися, зміцнювати українську армію.

Активно допомагає Збройним силам України і Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО. Ми і надалі будемо це робити, щоб якнайшвидше прийшов на нашу землю довгоочікуваний мир.

Я щиро бажаю, щоб мир і спокій, благополуччя запанували в кожній родині. Щоб ми могли збиратися тільки в радості за столом, лунали пісні. Щоб була нарешті впевненість у завтрашньому дні.

Нехай 2016 рік буде багатим на великі і маленькі перемоги, на добро, стабільну роботу, гарні вчинки, дитячий сміх!

З Новим роком, з Різдвом Христовим!

Щиро Ігор ПАНАСЮК,
депутат міської ради, голова Ірпінської
міської організації *Партії захисників Вітчизни*

Шановні земляки!

2015 рік відходить в історію. Він став для нашої нації одним із найважчих за часів Незалежності. Головна причина – військова агресія, розв'язана Росією проти нашої держави. Ми змушені спрямовувати величезні матеріальні і фінансові ресурси на захист рідної Вітчизни. На передових рубежах воювали і воюють багато наших земляків, окремі з них стали Героями по смертності. Слава вам, доблесні оборонці!

Висловлюю бажання всіх українців: нехай у 2016 році приїде на нашу землю довгожданий мир! Благополуччя, добра, родинного тепла. З Новим роком, з Різдвом Христовим!

Іван ЛЕХМАН,
депутат міської ради, представник Ірпінської
міської організації *Партії захисників Вітчизни*

АКТУАЛЬНА РОЗМОВА

ЗА РІК НАСЕЛЕННЯ ПРИІРПІННЯ ЗРОСЛО НА 5,5 ТИСЯЧ ЧОЛОВІК

Начальник Ірпінського міськвідділу міграційної служби Сергій ДЕДУРА про переселенців, омолодження регіону, нові ID-картки та прозорий «паспортний стіл».

– Сергію Васильовичу, останні два роки є надзвичайно складними для України. Анексія Криму після Революції гідності, бойові дії на Донбасі – ці події спричинили низку наслідків, серед яких і серйозні міграційні процеси. Не виключенням є і Приірпіння. Чи багато в нашому регіоні вимуше-

них переселенців? Наскільки оперативно вирішуєте їхні проблеми?

– Одразу зазначу, що такого напливу, який був у 2014 році, нині вже немає. За даними місцевих соціальних служб (підпорядкованих Міністерству со-

Продовження на стор. 4

Працює громадська приймальня!

Шановні ірпінчани! За адресою: м. Ірпінь, вул. Шевченка, 5 (вхід з торцевої частини будинку) працює громадська приймальня депутатів Ірпінської міської ради Ігоря ПАНАСЮКА та Івана ЛЕХМАНА, які представляють Партію захисників Вітчизни.

Ви можете звертатися з питань підготовки актів, звернень громадян тощо.

Прийом проводиться з 10.00 до 17.00 щоденно, крім вихідних.

Тел.: (063) 759-98-30, (068) 947-22-87.

З П'ЯТОЇ СЕСІЇ 7-ГО СКЛИКАННЯ

ЗА ЩО ГОЛОСУЮТЬ НАРОДНІ ОБРАНЦІ?

ВУЛИЦІ ПЕРЕЙМЕНУВАЛИ. До порядку денного з голосу внесли питання про перейменування вулиць – Московську на Сергія Нігояна, Північний Тупік – на Енергетиків. З проханням присвоїти одній з вулиць міста ім'я Героя Небесної сотні Сергія Нігояна звернулася до міської влади громадська організація «Вірменська громада». Її прохання врахували.

Щодо вулиці Енергетиків. Окремі її жителі були проти будь-якої зміни. Але врешті-решт зійшлися на тому, що її таки треба перейменовувати, щоб, як прозвучало на сесії, в нашому житті було менше тупіків.

ХТО ВПЛИНЕ НА ЗАБУДОВНИКА СІНЧУКА? На сесії «катком» пройшлися по забудовнику з дуже підмоченою репутцією О. Сінчуку. Він, як і раніше, продовжує зводити житло з грубим порушення державних будівельних стандартів. Фахівці кажуть, що через порушення цих норм панелі перекриття в окремих житлових будинках по вулиці

Полтавська, 27-а, 27-в, 27-є можуть...впасти.

Але, на жаль, на цього горе-забудовника не можуть вплинути ні місцеві правоохоронні органи, ні контролюючі структури. Та вихід із ситуації треба шукати! Тому прийняли рішення звернутися з відповідним листом до Генеральної прокуратури.

В ІРПІНЬ ПРИЙДУТЬ ІНВЕСТИРИ-ФАРМАЦЕВТИ? Нарешті взялися за колишній комбінат «Прогрес». Точніше, за підприємців, які тут знімають приміщення, але роками не сплачують за їх оренду. З тими, хто не оформлятиме договори на оренду, як кажуть, прощатимуться. Бо бажаючих зайти в Ірпінь, зокрема на виробничу територію колишнього комбінату «Прогрес», чимало. Зокрема, виявляє таку зацікавленість одна з великих фармацевтичних компаній Запоріжжя. І вона, кажуть, зможе забезпечити роботою біля 200 осіб.

ХТО ПІДВИЩУЄ «ТЕМПЕРАТУРУ» В СЕСІЙНОМУ ЗАЛІ? Депутат міськради

Лаврентій Кухалейшвілі здетонував ситуацію в залі, виступивши проти надання учасникам АТО земельних ділянок, а також надання в суборенду ділянки площею 20 соток по вул. Натана Рибак для зведення будинку та виділення у ньому безкоштовного житла для учасників бойових дій – афганців, воїнів-інтернаціоналістів, воїнів АТО. І це викликало різко негативну реакцію практично всіх присутніх у залі.

З цього приводу депутат міської ради, голова Ірпінської спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Ігор Панасюк заявив, що окремі політичні сили спекулюють на соціальних питаннях. Вони самі нічого не роблять, а тільки заважають. І це дуже прикро.

Які це сили, кожному було зрозуміло. Нагадаємо читачам, що Лаврентій Кухалейшвілі пройшов в депутати від ВО «Свобода».

НОВІ КАДРИ. Керівником КП «Ірпінськжитлоінвестбуд» затверджено Ігоря Євгенійовича Дворнікова. Він не місцевий, але характеристики йому видали позитивні — з досвідом, принциповий. Сам Дворніков заявив, що готовий боротися у цій галузі з корупційними схемами.

Вл. інф.

ЗА ЯКИМИ ОКРУГАМИ ЗАКРІПЛЕНІ ДЕПУТАТИ?

Ігор ПАНАСЮК, округи №№ 10, 15

Округ №10. м. Ірпінь – вул. академіка З.Алієвої, вул. Грибоєдова, вул. Дем'яна Попова, вул. Карла Лібкнехта, вул. Московська, вул. Паризької Комуні: 1–22Б; вул. Садова: 1–26, 28–32, 36А; вул. Тургенівська: 1, 3, 5–5А, 7, 9, 11, 13–13А; вул. Центральна: 61–105; вул. 8 Березня: 1–24А; пров. Нахімова.

Округ №15. м. Ірпінь – вул. Ви́сока, вул. В. Павленка: 25–25А, 27, 29, 30А–31, 33, 35–64; вул. Лермонтова: 1–6/1, 8–8А, 10, 12, 14, 18–18А, 20, 24–66/19; вул. Мечнікова: 20–20А, 22–82; вул. Садова: 41–43, 45, 47–47В, 49, 51, 59, 76–88; вул. Степанівська: 4А, 6А, 8–8А, 22А; вул. Суворова: 15–15В, 17–17А, 19–41; вул. Толстого: 1–23А; вул. Тургенівська: 75–77; вул. Університетська: 19, 21–32, 34–34Г, 36–36Б, 38, 40, 42, 44–46, 48, 50–50А, 52, 54, 56, 58, 60, 62–62А, 64; пров. Лермонтова: 2–14.

Іван ЛЕХМАН, округи №№ 17, 18.

Округ №17. м. Ірпінь – вул. Лермонтова: 7–7В, 9А, 11, 13, 15–17, 19, 21–23; вул. Садова: 61–61В, 63, 65–65Б, 67–67А, 90; вул. Толстого: 24А–36А; пров. Лермонтова: 1–1Д.

Округ №18. м. Ірпінь – вул. Гайдамацька, вул. Глінки, вул. Гоголя, вул. Комінтерну, вул. Курська, вул. Надсонова, вул. Некрасова, вул. Ново-Оскольська, вул. Толстого: 40–70А; пров. Гайдамацький, пров. Глінки, пров. Комінтерну, пров. Надсонова.

БУДЕ МИР – БУДЕ ВСЕ!

ГРОМАДСЬКА ДУМКА

Напередодні Нового 2016 року редакція газети «Ірпінськ єдиний» звернулася до ірпінчан із двома запитаннями:

1. Якими є ваші очікування і сподівання на майбутній рік?
2. Як оцінюєте роботу місцевої і центральної влади? Що могли б порадити можновладцям?

Ірина МУЛТАНІВСЬКА, приватний підприємець:

1. У першу чергу, сподіваюся, що закінчиться війна. Буде мир — усе поступово налагодиться і в державі, і в людей.

2. Центральній владі можу порадити більше працювати для народу. Реально опікуватися бюджетниками – вчителями, лікарями,

соціально незахищеними категоріями населення тощо. Бо нинішні ціни не відповідають їхнім зарплатам. Одні лише обіцянки, вже набридли за 20 з лишком років. Влада має виконувати, як мінімум, більшу частину своїх обіцянок.

Щодо місцевої влади, то її робота поки що мене влаштовує.

Валерій ЗАМОГИЛЬНИЙ, електрик:

1. Я сподіваюся на краще. Усім бажаю добробуту, а країні – спокою, миру.

2. Щодо центральної влади, то там багато деструктивних, так званих опозиційних сил, які стримують здорові політичні сили, що хочуть і можуть робити позитивні зміни для людей. Бо народ терпіти довго не буде, є межа... Нам потрібно, щоб партій було поменше. Я не кажу, що має бути лише одна керівна партія, але ж і не сто з лишком, як у нас. У розвинутих країнах такого немає.

Місцевій владі порада — більше працювати на громаду, її благо. Бо поки що зроблено недостатньо, я вважаю, ще є над чим працювати.

Іванна БРУСЕНЦОВА, вчитель початкових класів:

1. Сподіваюся на мир, хочу щоб закінчилася війна і щоб все було добре в Україні. Для себе і своєї сім'ї прагну здоров'я.

2. Хочу, щоб держава повернулася хоча б трішечки

обличчям до вчителя. Тому що дуже важко прожити на низьку зарплату, оплачуючи рахунки за комунальні послуги, купуючи продукти за нинішніми цінами. Тому пропоную владі спробувати прожити на нашу зарплату.

Щодо місцевої влади. Добре, що вона нарешті звернула увагу на благоустрій, кращими стають дороги, стає чистіше. Але маю зауваження: звертайте увагу на роботу виконавців. Бо коли кладеться асфальт, тротуарна плитка тільки з одного боку, з іншого – порядку може й не бути. Комунальники, трапляється, за собою не прибирають. І звісно ж, хочеться, щоб парк ім. Стельмаха усе ж таки з'явився. Бо немає де діткам гуляти.

Олександр БРИТАН, студент:

1. Мені вистачає того, що я маю. Але хочу, щоб і в країні все було гаразд. Сподіваюся, на те, новий 2016 рік буде кращим за попередній.

2. Хочу, щоб місцева влада зробила відпочинкову зону для дітей на СМУ, бо подібні майданчики, парки є лише на протилежному

боці Ірпеня, ближче до центру, переважно, на вулиці Соборній. Нашому району потрібен такий майданчик – на кшталт облаштованого парку, з велодоріжками, гойдалками, дитячим «кораблем» тощо. Бо я хочу, щоб мої племінники мали змогу цікаво відпочивати неподалік від дому.

– Спецназ бачиш?

– Ні!

– І я не бачу! А він є!

(Перероблена під українські реалії
фраза з фільму «ДМБ»)

СПЕЦНАЗ

Російсько-українська війна породила немало героїв: десанників, танкістів, артилеристів. Багато співвітчизників, які цікавляться війною, можуть назвати позивні танкістів «Адам» і «Гном», артилерію – «Цунамі», полосатих піхотинців – «Маршал», «Майк», «Спартанець», «Борсук». Але є один рід військ, про який забули. І лише позивний «Редут» знайомий українцям завдяки Донецькому аеропорту. Так, мова у статті піде про спецназ. Ми спробуємо розповісти, як воював спецназ в російсько-українській війні.

Почувши фразу «Спецназ ЗСУ», читач малює атлетичні фігури, екіпіровані величезним арсеналом, які знищують багаторазово переважаючі сили противника. Цей образ чи стандарт, трапляється, шкодить розвідникам. Деякі командири, почувши магічне

слово спецназ, брали в оборот групу, яка до них приєднувалася для підсилення, і зразу починали діалог у стилі: «Сепари ось там і ось там, а 3-3-від-ти стріляють. Отож, якщо ви спецназ, йдіть і вбийте всіх їх!». Командир групи, ховаючи посмішку, намагається пояснити,

що вони не для того сюди прийшли, що у них інші завдання. А які? Спробуємо на це дати відповідь у статті.

Спецназ ЗСУ – це спеціальна розвідка. Перед нею стоїть головне завдання – добувати інформацію. Розвідники ходять у тил противника групами, органі-

зовують диверсії та засади, наводять артилерію до Точок-У, керують партизанським рухом на окупованій території. Є розповсюджена думка, що спецназ заходить в тил з метою нападу на якісь об'єкти, вступає в бій на території противника. Але, як правило, спецназівці вступають у бій у ворожому тилу тільки тоді, коли немає іншого виходу. Невелика розвідгрупа в глибокому тилу може видати себе, розпочавши бій, і ворог, маючи чисельну перевагу, її знищить. У спецназу, який вступив у бій з противни-

Продовження на стор. 5

«МИ НЕ ДАМО ЗНИЩИТИ СКВЕР!»

Про це рішуче заявляють жителі комплексу «Гранд Лайф»

ГАРЯЧА ТЕМА

– Коли я придбала квартиру в цьому комплексі, то навколишня територія – включаючи вулиці Григорія Сковороди, Мечнікова, Новооскольську – була зеленою зоною, – розповідає Марія ЛЕБЕДЕВИЧ (на фото з дитиною). – Але цю унікальну для Ірпеня місцевість вже роздерибанили під будівництво. Погляньте, скільки за останні роки тут виросло новобудов! Цілі житлові містечка зводять «Rich Town», «Фортуна», «Енергія».

Доцільно повернутися в минуле. Наприкінці 2013 року сталася перша масова вирубка дерев. Тоді ми попросили втрутитися в ситуацію тележурналістів «Нового каналу». Та поки приїхала знімальна група, забудовники встигли вирізувати дуби і вивезли їх у невідомому напрямку.

Під загрозою знищення опинилася зелена зона площею біля 70 соток, що примикає до «Гранд Лайфу». Вона теж є унікальною, на ній ростуть столітні дуби. Це, по суті, сквер – ми тут облаштували лавочки, постійно дбаємо про порядок, чистоту на цій території.

Тому, звісно, всі мешканці цього житлового комплексу, а це кілька сотень сімей, переживають, щоб, не дай Бог, його не знищили. За нашою інформацією, забудовники із «Столичного кварталу» та «Провансу» намагаються цей сквер прибрати до своїх рук. А далі схема відома: виріжуть дерева і почнуть зводити житло.

Нас хвилює також і близьке сусідство з «Асфальтобетонщиком», – продовжує Марія Лебедевич. – Від нашого житло-

вого комплексу до цього підприємства біля 600 метрів. А згідно з нормами, відстань має бути 1 км. Санітарно-захисна зона повинна мати 50 м зелених насаджень – щоб викиди проходили очистку. Та цієї зони немає!

«Асфальтобетонщик» сильно забруднює довкілля. Хоча нас запевняють: викиди зменшилися, бо потужності заводу використовуємо лише на 30%. Але чи так це? Більше двох місяців тому за ініціативи жителів нашого житлового комплексу була проведена експертиза на вміст викидів шкідливих речовин у повітря. І виявилось: середньодобова концентрація азоту діоксиду перевищує допустимі норми у два рази!

А ще забруднює довкілля їдучий дим торф'яників, які горять у спекотну погоду в поймі річки Буча. Через перенасичену шкідливими елементами атмосферу діти часто хворіють на ГРЗ, кашляють.

жжж

Жителі житлового комплексу «Гранд лайф» підготували листа до міської ради з проханням заборонити забудовникам вирубувати сквер.

– Для нас, по-суті, це єдина зелена зона, – говорять наперебій інші жителі цього комплексу. – Докликатися сюди міліцію, а тепер вже поліцію нереально. Сподівалися на допомогу Ірпінської прокуратури, природоохоронних організацій. Але поки що безрезультатно.

Василь ОСТРОЗЬКИЙ

ЗА РІК НАСЕЛЕННЯ ПРИІРПІННЯ ЗРОСЛО НА 5,5 ТИСЯЧ ЧОЛОВІК

АКТУАЛЬНА РОЗМОВА

Продовження.
Початок на стор. 1

ціальної політики – авт.) в нашому регіоні зареєстровано близько 9 тис. переселенців з АР Крим, Донецької і Луганської областей. Але у нас – в Ірпінському міськвідділі УДМС України в Київській області – відзначилося 6300 таких громадян. Ці люди користуються усіма правами, ми йдемо їм назустріч, тим більше, що порядок виготовлення документів для них відбувається за скороченою процедурою. Нарікань на нашу роботу немає.

Раніше найбільшою проблемою для багатьох переселенців, після прибуття сюди, було відновлення документів. Адже коли на Сході країни відбувалися інтенсивні бойові дії, в когось паспорт згорів разом із будинком, а хтось тікав, рятуючи життя рідних, не до документів було. Ми усім допомогли. Існує алгоритм, як працювати з громадянами, які потрапили у таку складну ситуацію. Вони приходять до нас із довідкою переселенця, а ми ставимо їм штамп про місце проживання, тоді як реєстрація в них лишається попередня: Донецьк чи Луганськ.

– **Зрозуміло. Кількість жителів Приірпіння неабияк зростає і за рахунок інтенсивної забудови. Яким є приріст населення за останній рік?**

– Дійсно, регіон розбудовується, люди купують нерухомість. Новими власниками житла стають і окремі переселенці (при цьому, вони не обов'язково реєструються тут, як я вже казав), і вихідці з інших регіонів. Ще грудень не закінчився, а в нашому Приірпінні вже

зареєструвалося 500 нових жителів. Це лише за один неповний місяць. А загалом протягом 2015 року ми зареєстрували 5450 осіб. Це багато чи мало? Судить самі: якщо врахувати, що в Ірпені зареєстровано 45960 чоловік, у Бучі – 32000, у Коцюбинському – 15500, у Гостомелі – 14500, а у Ворзелі – 5900, то думаю, що це чимало. Якщо говорити умовно, то мешканців Приірпіння стало більше на ще «один Ворзель»!

Чимало нових власників житла в Ірпені не «прописуються» тут, але тут живуть...

Звісно, вищенаведені дані не відображають повністю реальну картину, адже я називаю лише ту кількість людей, які тут зареєстровані. Але ж законодавством не заборонено мати кілька квартир чи будинків в різних регіонах держави. Тоді як реєстрація є лише одна. Таких незареєстрованих власників житла, які живуть тут, але зареєстровані в іншій області чи місті, в нашому регіоні також багато. Для нас це очевидно, адже згідно принципу єдиного вікна, ці люди звертаються за консультаціями, або з питань отримання закордонного паспорту тощо саме

– Звісно. Можна констатувати, що не лише Ірпін, а все Приірпіння омолоджується, адже житло купує багато молодих людей, тут створюються сім'ї, в яких народжуються діти. Ми реєструємо багато немовлят. Багато молодих людей продають житло у Києві й купують його у Бучі, або Ірпені. Ці процеси зрозумілі, адже поруч столиця, а у нас тут красива місцевість, хороше транспортне сполучення, чисте повітря, тому є попит.

Якщо взяти суху статистику, то паспорти громадян України лише у грудні в нашому регіоні отримали приблизно 200 чоловік (із них кожен третій – а це 67 осіб є 16-річним, тобто це хлопці і дівчата, які отримали паспорт уперше), а протягом року – 2,5 тис. осіб (із них 16-річних – 900 чоловік, а це вже більше третини від загальної кількості). Водночас протягом року 4500 громадян зановили собі закордонні паспорти.

– **3 1 січня 2016 року громадяни України зможуть отримувати не паперовий паспорт-книжечку, а пластиковий паспорт нового зразка. Так звану ID-картку. Чи готовий Ірпінський підрозділ міграційної служби до цього?**

за місцем проживання, а не реєстрації. Тобто усі вони приходять до найближчого підрозділу міграційної служби, тобто до нас. Що я можу сказати напевне, так це те, що відтоку населення у нас немає, лише приріст постійний.

– **Чи підтверджують статистичні дані очолюваного Вами підрозділу міграційної служби твердження, що Ірпін поступово стає містом молоді?**

– Дійсно, відповідний закон вступає в силу з 1 січня 2016 року, але керівництво ДМС вже заявило, що ми маємо почати видачу цих карт з 11 січня, після свят. Технічне обладнання вже готове, складнощів у цьому переході до пластикового паспорта немає. Якби нам дали команду почати видавати їх завтра, ми могли б ID-картки хоч завтра видавати. Старі паперові паспорти про-

довжуватимуть ще використовуватися, на час перехідного періоду, кілька років. Міняти їх на пластикові громадяни будуть виключно за бажанням. Тобто будь-хто і в новому році зможе замовити паспорт старого зразка.

– **Іноді доводиться чути нарікання громадян, що у «паспортному столі» бувають черги. Водночас, я кілька днів поспіль заходив до вас і великих черг не побачив. Чи існує проблема черг насправді?**

– Ситуації бувають різні. Більшість людей вважає, що чим раніше вони прокинуться і прийдуть до нас, тим швидше встигнуть вирішити своє питання. Тому одного ранку може прийти 12 осіб, а наступного – 40. Як правило зранку у нас багато людей, а після обіду – мало. Обслуговуємо усіх в межах своєї компетенції, коли б вони не прийшли. В перспективі в державі буде створено механізм електронної черги, з реєстрацію відвідувачів навіть через сайт. Тобто людина зможе через мережу Інтернет звернутися до нас і їй буде призначено певний час. До того ж, невдовзі окремі послуги будуть надавати адмінцентри (прозорі офіси) в Бучі і Ірпені. Ми добровільно передаємо деякі свої функції на місце. Такі адмінцентри вже успішно діють в кількох регіонах України. Тобто громадяни будуть здавати документи до адмінцентру, звідти їх передаватимуть нам і вже наші спеціалісти їх оброблятимуть. Тобто ми вже не працюватимемо напряму з тими, кому надаватимемо адмінпослуги. Інспектор не зустрічатиметься «очі в очі» із громадянином, людський фактор буде мінімізовано. І тоді проблема черг взагалі зникне.

– **До речі, очолюваний вами колектив підрозділу ДМС також готується працювати «за склом», тобто у прозорому офісі?**

– Те, що ми готуємося до новосілля вже не є таємницею. За 3,5 місяці максимум планується наше переселення до нового офісу за адресою: місто Ірпін, вул. Курортна, 9. Це буде прозорий офіс, як і вже відкритий адмінцентр на першому поверсі Ірпінської міськради. Громадяни від такого рівня адміністративного сервісу лише ви-грають.

Іван ЛЕОНОВ

ПАСПОРТ БУДЕ ПЛАСТИКОВИМ

ID-картка громадянина України міститиме медичну книгу та податкову інформацію

Із 1 січня 2016 року, згідно законодавства, українці матимуть можливість отримувати паспорти нового зразка у формі пластикової картки з безконтактним електронним носієм. Офіційний старт початку виробництва ID-картки громадянина України ще в середині грудня цього року дав Президент України Петро Порошенко під час візиту на ДП «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів». Саме це підприємство випускатиме готові нові паспорти з перших днів нового року. Тож українці отримуватимуть ідентифікаційні картки на руки приблизно з 11 січня.

Вартість нового документа буде доступною — в межах 100-160 грн. (для тих, хто отримуватиме цей документ уперше, зокрема і для 14-річних громадян, він видаватиметься безкоштовно). На відміну від звичайного паспорта в ID-картці буде набагато біль-

ше даних: адреса, основна і дублююча фотографія, прізвище, ім'я та по батькові — усього понад 400 Кб інформації. Ймовірно, документ міститиме медичні дані громадянина, податкову інформацію разом з ідентифікаційним кодом тощо.

Нові ID-картки для ідентифікації введуть замість внутрішніх паспортів. Внутрішні паспорти будуть оформлятися за тим же принципом, що і закордонні біометричні. На сайті Державної міграційної служби зазначено, що оформлення ID-картки не є обов'язком і проводитиметься за бажанням: «Згідно з чинним законодавством, паспорт громадянина України, який видається сьогодні підрозділами ДМС України, має необмежений термін дії, а тому навіть після впровадження паспортів нового зразка такі паспорти залишаться чинними. Міняти їх на біометричні — це право, а не обов'язок кожного громадянина України».

Зазначимо, що перехід до пластикових ID-карток є також вимогою для надання Україні безвізового режиму з Євросоюзом.

Іван ЛЕОНОВ

СПЕЦНАЗ

Продовження. Початок на стор. 3

ком в тилу, немає можливості евакуюватися, – це смертники.

– Я до цього часу вдячний «Майку», – посміхається в бороду офіцер спецназу, командир групи, яка вела розвідку в районі Саур-Могили і вступила в перший бій на цій висоті. — Якби не він, ми там залишилися б всі. Він нас врятував. Ми вели розвідку району, але на Саурі переважаючи сили противника вже організували засаду, і звіди сепари нас почали поливати з багатьох видів зброї. Якби не «Майк», який на своїй броні нас забрав, я б з тобою не розмовляв...

Найголовніше для спецназу – потаємність. Групи надто малочисельні, щоб бути значимою одиницею на полі бою. Вони не несуть на собі багато зброї і боєкомплект, часто нехтують бронелетами. Бо пройти 10-20 км за добу по пересічній місцевості приховано, ще й з великим арсеналом зброї, – це вимотує. А вести розвідку на транспорті не завжди можна.

– Я пам'ятаю, як у повному спорядженні: з гранатами, зброєю з магазинами, бронешлемом, пішов якимось на «ту сторону», – розповідає командир розвідгрупи. – Після п'яти кілометрів ходьби думав вже не про те, як мені виконати поставлене завдання, а як по дорозі не вмерти. Коли повертався, ледве ноги воліли. Мав єдине бажання – скинути весь цей «металобрухт». Часто ходив «на ту сторону» тільки з одним пістолетом.

Коли починаєш розуміти неформальну структуру спецназу, то бачиш відмінність від інших родів і видів військ. Там дуже мало военщини, козирності та інших армійських атрибутів. Офіцер практично на рівних спілкується з рядовими і навпаки. Командиром розвідгрупи може бути сержант, і підпорядковуються йому офіцери. Звання – ніщо, посада – все! Цінують не звання, а практичні навички, які допомагають жити «на тій стороні». Група повинна абсолютно довіряти своєму командиру. У спецназівця повинен бути певний склад характеру і мотивація, щоб іти у ворожий тил без підтримки інших родів військ, основна ставка – на вміння вижити в тилу ворога. Вони розуміють, що далеко не завжди їх евакуація може бути можлива. І недостатньо виконати завдання – треба піти так, щоб тебе не наздогнали, не знайшли.

– Коли ми виконували завдання біля населеного пункту Золоте, нас почали переслідувати, – розповідає керівник групи спецназу. – Ми перехопили їх переговори. Зрозуміли, що йдуть за нами. Поставили за собою декілька розтяжок. Йдемо далі, чуємо позаду вибух. І трохи пізніше в ефірі: «Кицька пропала, шукайте Кицьку!». З'ясувалося, загинула їх снайперша. Вони потім виклали відеоролик, де говорили, що їй чи то снайпер голову прострелив, чи то снаряд якийсь прилетів. Насправді, все набагато простіше. Напрапили на нашу розтяжку.

Вони нас не зловили. Нічого за нами шастати!

Але найбільша шкода противнику від спецназу – це коли він наводить артилерію – гарматну, мінометну, а також реактивну, ракетну. Мало хто знає, який знищувальний удар завдали російським колонам, що переходили кордон України, наші «Смерчі», «Урагани» і «Гради»; про «Точку», яка в Дебальцевому знищила цілий залізничний ешелон з технікою, цистернами з паливом і особовим складом; про знищення «Точною» і «Смерчами» колони російської техніки під Сніжним; про розстріляну «Ураганом» колону російських військ, яка йшла в лютому на Дебальцево, за багато кілометрів до місця бойових дій. На жаль, більшість цих операцій до цього часу під грифом «Секретно». Але на деякі ситуації спецназівці відкривають нам очі.

– Третього вересня ми «працювали» біля Раєвки, – розповідає інший командир групи. – На Славянськ, у сторону 32 блокпоста, рухалася колона російських військ – вісім танків, шість САУ, багато БМП і автомобільної техніки. Ми їх засікли. Нам поставили завдання виявити колони, які просувалися окупованою територією уже після того, як наші війська залишили Луганський аеропорт, Георгіївку, Лутугіно. Групи спецназу працювали по всіх напрямках. Ми вийшли на висотку і виставили «очі». Виявили колону, навели на неї арту. З першого разу не вийшло – промахнулися наші артилеристи. Передали нові координати про початок колони і її кінець. Спочатку пристрілялися гаубиці, а потім колону накрили «Урагани». Тоді стояли наші «Урагани» на Победі, а також за Щастям – працювали по наших координатах. А «Гради» – на Веселій Горі, також били по наводці.

Коли накрили ворожі позиції, там було пекло. Ми нарахували сім «грибів». Це броня разом з боєкомплектами вибухала. Скільки там знищили російської техніки – не можу точно сказати. Ми передислокувалися під Лупаскіно, виставили там «очі».

Росіяни зібрали залишки колони і вирушили далі, але вже по полю. Ми навели ще раз арту. Що там творилося! Ось тут (показує на карті) їхала БМП, від вибухової хвилі вона переверталася в повітрі, як дитяча іграшка, блимали фари... Там було шість «грибів» від броні і багато палаючої техніки. Залишки цієї колони, по-суті, і оточили 32-й блокпост, на якому було небагато наших бійців. Якби колона наступала на них в повному обсязі, їм довелося б непереливки. Нам місцеві жителі розповідали, що росіяни місяць стягували побиту техніку на комбикормовий завод, що в Славянськ, намагалися її ремонтувати.

Щоби подавити артилерійську установку противника, її спочатку треба знайти.

– Ми знайшли батарею Д-30 по пострілах, – продовжує ще один командир групи. – Ворог стояв за схилом, біля населеного пункту Круглик, наша ар-

ханові в школі розміщувалися. Взагалі, у них було два місця дислокації.

– ГРУшники, які в школі сиділи? – доброзичливо посміхається інший розвідник. – Так, знаю, було так. Ми на них навели децю, і всі – заступник командира і 22 військові – тю-тю! А взагалі, по моїх даних, розвідників вони тут втратили величезну кількість. З нашими втратами не зрівняти!

Але, крім цих завдань, спецназівцям ставили і незрозумілі. Початок війни застав армію неієздатною, тому всі «дірки» закривали контрактними підрозділами. А такі були, по суті, тільки у спецназу і ПДВ.

Спецназ штурмував висоти, обороняв Донецький аеропорт і Саур-Могили, виконував обов'язки армійської розвідки (розвідувальних рот механізованих бригад), супроводжував колони, тримав оборону району біля Грабового у момент штурму Іловайського угруповання російською армією. Піхота часто відмовлялася йти вперед, якщо спочатку не вирушать спецназівці. Багато розвідувальних рот у бригадах були укомплектовані і підготовлені на не тому рівні, щоб вести розвідку на маршрутах руху наших військ і напрямках ударів. Спецназівці були, м'яко кажучи, не в захопленні від нетипових завдань, але виконували їх. І гинули. Так загинула розвідгрупа, яка вела колону 101 бригади в Дебальцевому. Так поклали голови спецназівці на Саур-Могили, в Дебальцевому, ведучи бої в районі залізничного вокзалу, і таким чином стримуючи наступ противника в той час, як із міста і околиць колони ЗСУ уже виходили на Артемівськ.

Діяльність нашого спецназу важко переоцінити у цій неоголошеній війні. Про розвідників у період військових дій говорять мало, але вони роблять дуже багато. Навіть не маючи сучасної екіпіровки, апаратури, інших засобів, без яких неможливо вести розвідку.

Як згодом говорили американці, що допомагали реформувати спецназ в окремий вид військ Сил спеціальних операцій: «Ми не зовсім розуміємо, як, не маючи сучасного обладнання, можна було виконувати такі завдання».

Тому коли ми говоримо про бойові дії, в яких брали участь Збройні Сили України, розповідаємо про вогонь гарматної і реактивної артилерії, брязкіт траків від танків, гул БТРів, за якими рядами шикувалися бійці, у яких з-під польової форми виднілися тільняшки, то у цю картину треба включити і групи розвідників, які обережно, приховано йдуть по «зеленці» у тил ворога, пильно вдивляючись, чи є противник. Саме вони видають надважливу інформацію для ведення бойових дій з «тієї сторони». Вони намагаються не світитися на відео, часто змінюють позивні. І взагалі намагаються себе не афішувати. Але вони є.

Спецназ в «зеленці» бачиш? Ні? І я не бачу! А він є!

Роман БОЯРИН

СФЕРА ОБСЛУГОВУВАННЯ

У «ШТОПОРІ» МОЖНА СМАЧНО ПОЇСТИ І ПОСЛУХАТИ ЖИВУ МУЗИКУ

Нині закладів харчування в Ірпені багато. Та далеко не всі вони можуть похвалитися гарною кухнею, хорошим обслуговуванням. А ось про паб «Штопор», який розташований навпроти центрального ринку, чути тільки схвальні відгуки. Тому вирішили: обов'язково у ньому побуваємо і розповімо нашим читачам.

З аходиш в паб і відразу потрапляєш в індустріальну епоху. Але вона не тисне на тебе, навпаки, від неї віє затишом, теплом. Молодий керуючий закладом Толік Стариковський розповідає: до внутрішнього оздоблення кафе запросили відому київську фірму «KASSA Design»; її фахівці врахували чимало наших побажань. Я також активно підключався до дизайну. Враховували все до дрібниць, своїми руками вибирали кожну цеглину для облицювання стін. Між іншим, стіни зробили навмисно «обшарпанними», але від цього інтер'єр не втратив вишуканості.

Ми залишили відкритою вентиляцію – це невід'ємна частина стилю лофт (в якому виконаний паб). Дуже гарно вписалися в інтер'єр старовинний шкаф, його купили на аукціоні, етажерки на колесах, які розділяють зал навпіл (при необхідності їх легко можна переставити в інше місце), а також стільці – всі різні! Таке нестандартне укомплектування і нам, і нашим відвідувачам до вподоби.

Тут довго думали-міркували, яке ім'я дати закладу? Відомий в Ірпені молодий громадський діяч Денис Лавровський запропонував: «Давайте назовемо «Штопор!»». Керуючий пабом вирішив: це ідеальна назва для такого закладу.

У ринковому морі обслуговування «Штопор» працює п'ятий місяць. Тільки переступаєш його поріг, офіціанти вже біля тебе, з усмішкою на обличчі, ввічливо питають: «Що бажаєте?». Така пильна увага приємно дивує. За словами Толіка Стариковського, персонал в паб підбирали не тільки з досвідом. Вважливо, щоб працівники

(за віком всі молоді) вміли випромінювати доброту на обличчі, посмішку, завжди з повагою і терпінням ставилися до клієнтів. Адже вони бувають різними.

В цілому ж, коли говорити про кухню, то вона дуже-дуже смачна! З чого складається смакота? З якісних продуктів (свіже м'ясо та сир купують у вітчизняних фермерів) та їх вмілого приготування. Толік Стариковський запросив до себе шеф-кухаря Романа Біленка зі столиці.

– Я 15 років працював у ресторанному бізнесі за кордоном, – розповів Роман. – Відкривав ресторани на Кіпрі і в Китаї. У Піднебесній нам вдалося здивувати місцевих жителів європейсько-українською кухнею. Зокрема, їм дуже смакували рульки. Тепер їх готую в «Штопорі».

Меню складає шеф-кухар, а затверджує керівник закладу. Фактично він «дегустує» кожну страву. І тільки після цього дає добро на її реалізацію.

Думки відвідувачів про заклад для його керівництва дуже важливі. Тому тут їм пропонують висловити свої побажання, критичні зауваження у жартівливій формі, і залишити ці «папірці» при вході в заклад. Завдяки такому зворотному зв'язку краще знаєш, що хочуть відвідувачі. 90% листів-побажань містять позитивні відгуки. Це, звісно, гріє душу. Але тут насамперед звертають увагу на критичні зауваження, бо це шлях до вдосконалення.

Толік Стариковський охоче ділиться своїми секретами з колегами з інших закладів обслуговування. Ми за те, говорить він, щоб з усіма дружити. Правда, дехто все-таки ставить до нас із заздрістю, вороже. Мабуть, тому, що ми є флагманами в нашому регіоні, а вони від нас відстали дуже далеко.

Кафе працює з 9.00 до 23.00. У п'ятницю та суботу відвідувачі можуть послухати живу музику у виконанні столичних рок-музикантів. Сюди часто звертаються з приводу організації корпоративних вечорів, банкетів, днів народжень. Бажаючих тут гарно відпочити, смачно поїсти – багато! Запрошуємо і наших читачів відвідати «Штопор».

Василь ОСТРОЗЬКИЙ

Святковий стіл

Салат «Пікантний»

Склад:

- корнішон – 50 гр.
- качан кукурудзи – 100 гр.
- лисички мариновані – 50 гр.
- шампіньйони мариновані – 50 гр.
- цибуля зелена – 10 гр.
- олія – 25 гр.

Спосіб приготування. Всі інгредієнти змішати, заправити олією і викласти на тарілку. Зверху посипати зеленим часником. І можна смакувати!

Салат «Апетитний»

Склад:

- яйце куряче – 2 шт.
- перець болгарський – 1 шт.
- креветка коктейльна – 200 гр.
- цибуля ріпчаста – 150 гр.
- олія оливкова – 25 гр.

Спосіб приготування. Цибулю почистити і порізати кільцями, замаринувати (даємо сіль, цукор, оцет, олію). Далі із двох яєць готуємо омлет. Після того, як він остудився, нарізаємо соломкою. Це ж робимо і з болгарським перцем. Креветки розморожуємо і поливаємо кип'ятком.

Всі інгредієнти змішуємо, заправляємо олією. Кладемо на тарілку (можна на листок салату). Блюдо готове до споживання! Приємного апетиту!

Салат «Різдвяний»

Склад:

- язик телячий (відварний) – 50 гр.
- філе куряче (відварне) – 50 гр.
- бастурма – 50 гр.
- свіжий помідор – 50 гр.
- олія оливкова – 20 гр.

Спосіб приготування. Язик телячий відварний охолодити, почистити. Куряче філе відварити. Всі інгредієнти нарізати соломкою, заправити оливковою олією і перемішати. Кладемо на тарілку (можна і на листок салату). Блюдо готове до споживання!

Приємного апетиту!

Валентина БЛАНК,
кухар ресторану «Камелот»

СЕРЕД КРАЩИХ ІННОВАЦІЙНИХ ВЧИТЕЛІВ — ІРПІНЧАНИН

Приємно констатувати, що до когорти найкращих інноваційних педагогів України увійшов вчитель СЗШ І-ІІІ ступенів з поглибленим вивченням економіки та права №2 Руслан АНДРІЄВСЬКИЙ.

За інформацією керівника програми «Партнерство в навчанні» компанії «Майкрософт Україна» Романа Рудюка, цього року до списку найпрогресивніших учителів увійшла рекордна кількість українців – 44, а до списку найкращих шкіл – 7 українських навчальних закладів.

Яким чином наш земляк піднявся на таку високу творчу орбіту?

– Я дізнався про те, що потрапив в число 44 найкращих інноваційних педагогів України на сайті «Майкрософт», – говорить пан Руслан. – З цього приводу наприкінці листопада 2015 року нас, вчителів, та кращі інноваційні школи зібрали в Міністерстві освіти, нагородили грамотами.

Мене оцінили через те, що на XI Всеукраїнському конкурсі вчитель-новатор потрапив в сотню найкращих педагогів. Цей форум відбувся у березні нинішнього року.

Я створив сайт спеціально для вчителів математики та інформатики, а також

З біографічної довідки

Руслан Андрієвський народився 17 лютого 1979 р. Закінчив Національний педагогічний університет ім. М. Драгоманова за спеціальністю математика і фізика. З 2002 року – вчитель математики та інформатики школи №2. Спеціаліст вищої категорії. Удостоєний грамоти та подяк міського управління освіти.

учнів, що цікавляться цими предметами. На ньому систематизував набутий досвід, узагальнив результати самоосвіти, і щедро ділюся творчими здобутками з колегами.

Зокрема, Руслан Андрієвський організовує самостійні роботи учнів з використанням інтерактивних технологій ІКТ. Скажімо, одна з розроблених тем для семикласників звучить так: «Складання та виконання алгоритмів з розгалуженням у середовищі scratch».

Розповідає директор СЗШ №2 Ірина БЕЛОВА:

– Роман Андрієвський – моя гордість! Наша школа – перший навчальний заклад в його житті. А я у нього перший директор. Починала працювати з ним тоді, коли ще була завучем. Бачила, як він ріс, яким вчителем став. Скажу лаконічно: дуже відповідальний! Я, як директор, мріяла, щоб у моєму колективі були особистості, які приносили б щось нове, передове. Бо, зазвичай, коли ми щось починали нове, то це йшло зверху, тобто від мене, адміністрації. Зараз, і

цим можемо гордитися, налічується до 10 вчителів, які приносять у школу інновації. Вони постійно вчать, бо зупинятися не можна!

Роман Андрієвський розуміє: сьогодні вчитель для учня є джерелом знань. Хоча Інтернет набагато більше дає, але він вчить дітей, як треба вчитися!

Для мене певною мірою несподіванка, що нині багато вчителів України отримують такі високі нагороди. Раніше були одиниці, а зараз їх кількість вимірюється десятками!

Микола МОСТОВИЙ

Запрошуємо на новорічні заходи

1 січня. Новорічна ніч

Марафон музики та вогню (вул. Шевченка, площа перед центральною міською бібліотекою).

01.30 — новорічні привітання від Діда Мороза, святкова лотерея, конкурси, розваги

02.00 — змагання команд фаєр-шоу. Музичні вітання.

8 січня. Фестиваль «Різдвяна зірка»

12.00 — актовa зала виконавчого комітету Ірпінської міської ради.

Будиночок Св. Миколая (міський парк ім. В. Правика)

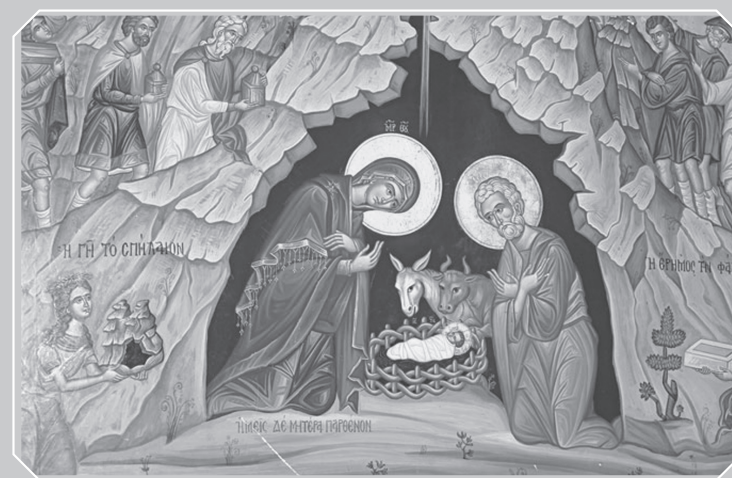
26.12-10.01 — майстер-класи для дітей

Час роботи: пн.-пт. — з 17.00 до 19.00

сб.-нд. — з 12.00 до 19.00

26.12, 27.12, 2.01, 3.01, 9.01, 10.01

Дитяча анімаційна програма з 12.00 до 14.00

ДОРОГІ У ХРИСТІ МЕШКАНЦІ ІРПЕНЯ ТА ПРИІРПІННЯ!

Із Вифлеєму долинає благовість Ангела: «Не бійтесь, бо я звіщаю Вам велику радість, що буде радістю всього народу: Сьогодні народився вам у місті Давидовому Спаситель, Він же Христос Господь» (Лк 2, 10-11).

Вітаємо Вас із цим великим Святком Божої до нас любові і щиро зичимо, щоби різдвяна радість не покидала Вас впродовж цілого року, а Божа любляча присутність давала почуття безпеки, миру та надії на кожен мить Вашого життя, бо ж – з нами Бог!

Веселих свят Христового Різдва та благословенного Нового року від усього серця зичимо Вам.

Парохія Різдва Пресвятої Богородиці м. Ірпня

Української Греко-Католицької Церкви

Шановні ірпінчани!

Прийміть сердечні вітання з Новим роком та Різдвом Христовим!

У новий 2016 рік вступаємо з надією і вірою, що нарешті завершиться війна на Сході України. І наші доблесні захисники Вітчизни повернуться до мирного життя.

Ми – велика, горда нація, подолаємо всі труднощі, станемо великою європейською державою. У ці святкові дні зичимо кожному Божого благословення, нехай ваші серця наповнюються щастям, радістю та великою Різдвяною святістю. Веселої вам коляди та смачної куті! Достатку, оптимізму на весь рік!

Колектив компанії «Domira Development»

З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ вітають представники Партії захисників Вітчизни та її активісти

Дорогі мої земляки!

З нагоди світлих свят прийміть найтепліші вітання. Сьогодні важко всім. Але ми пройдемо через труднощі і станемо сильнішими. Нехай наша багатостраждальна земля засівається не снарядами і мінами, а добром і зерном!

Нехай нашу Україну осяває яскрава Різдвяна зоря, а серця наповнюються щастям!

Олександр НІКОЛАЄЦЬ

Дорогі українці!

Вітаємо сердечно з Новим роком та Різдвом Христовим! 2015 рік увійде в історію продовженням військової агресії Росії проти нашої держави. Та ми вистояли, як кажуть, усім смертям на зло. І продовжуємо міцно тримати оборону. У тому числі завдяки волонтерам. Волонтери, які представляють Ірпінську регіональну спілку ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО здійснили сотні гуманітарних поїздок на Схід України. І далі будемо це робити.

Вітаємо з святами наших доблесних воїнів, які продовжують нести нелегку службу на передових позиціях. Ми з вами! Всім українцям зичимо віри у власні сили, оптимізму, постійної високооплачуваної роботи.

**Олександр ПОРОХНЯ
Руслан ДОГАДІВ**

Вітаю шановних жителів Приірпіння!

Хай щастя вам у Новім році приносить кожен день і кожна мить. Я зичу всім добра на кожному кроці, щоб жити хотілось і творити!

Вікторія ВАСИЛЕНКО

Дорогі друзі!

Ми зустрічаємо Новий 2016 рік. Яким він буде, що принесе? Всі наші помисли і сподівання про найголовніше – мир. Для того, щоб під безхмарним небом будувати міста і села, вирощувати сади, виховувати і народжувати дітей. Щоб у кожній оселі були люди веселі! Хай збуваються світлі мрії! З святом вас, дорогі друзі!

Олександр СЕРЕДА

Дорогі друзі!

Прийміть щирі вітання з нагоди Нового 2016 року та Різдва Христового.

Сьогодні ми серцями з тими, хто тримає оборону передових рубежів держави. Пам'ятаємо про всіх захисників Вітчизни.

Завдяки вам ми маємо змогу на свята родинами збиратися за круглим столом. Бажаю всім українцям миру, матеріального достатку.

Василь САХНО

Дорогі співвітчизники!

Прийміть щирі вітання з Новим роком та Різдвом Христовим. Вони мають звеселяти наші серця. На жаль, свята зустрічаємо із відчуттям болю та суму, бо на Сході України продовжують гинути наші захисники Вітчизни. Тому я насамперед бажаю всій українській родині, моїм дорогим землякам світлого, чистого неба. Щоб у кожній хаті був достаток, тепло.

Олександр ШЕРШНЕВ

Дорогі співвітчизники!

Через афганську газету вітаю з новорічно-різдвяними святами.

Шлю поздоровлення з фронту. Там, на передовій, ситуація залишається неспокійною. Але наші Збройні сили, зокрема 5 батальйон територіальної оборони «Кремень», який я тривалий час очолював, тримають міцно позиції. Ворог далі, в глибокій території України, не пройде!

Наше суспільство втомилося від війни. Тому зичу: нехай нарешті запанує мир на нашій землі, будуть багатими столи! З святом!

Олег ЧУЙКО

Шановні ірпінчани!

Прийміть щирі вітання з нагоди новорічно-різдвяних свят. Вони повинні нас ще більше згуртувати навколо спільної мети – перемоги над російським агресором, який продовжує на Сході України вбивати, ранити наших доблесних захисників Вітчизни. Піднімаючи келих за Новий рік, Різдво Христове, ми обов'язково будемо бажати оборонцям: повертайтеся з війни живими!

Зичу, щоб кожна хата була на добро багата! Щоб на стали світлі дні, лунали пісні!

Микола КРЕСТЯНОВ

З Новим роком та Різдвом Христовим!

Ми зустрічаємо найсвітліші та найдорожчі для кожного з нас свята – Новий рік та Різдво Христове. Нехай нарешті рік прийдешній принесе вам і вашим близьким спокій, затишок в серця, благополуччя і злагоду. Кожен із нас вірить у це. Бо ми заслужили кращого життя.

Міцного здоров'я, здійснення всіх мрій!

Сергій ГАЧКОВ

Вітаємо з днем народження

СТРИКАЛЯ
Тараса Володимировича
ЖЕЛТУХІНА
Олександра Олександровича
ГАЙДАЯ
Віктора Володимировича
БОНДАРЕНКА
Сергія Петровича
ПОЛЯКОВА
Сергія Олександровича
БАРАНОВСЬКОГО
Олександра Васильовича
МАТЮШЕНКА
Михайла Юрійовича
ЯНОВСЬКОГО
Борислава Анатолійовича
ВЛАДОВСЬКОГО
Віктора Івановича
ТИТОВЦЯ
Олександра Петровича
Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО

Вітаємо з днем народження

ДОЛЯНОВСЬКОГО
Романа Олександровича
ЛЮБ'ЯКІНУ
Марію Миколаївну
ЄРЕМЕНКА
Миколу Тихоновича
АЛЕКСЕЄВА
Миколу Івановича
ІСАЙЧЕНКА
Якова Васильовича
АВДІЕНКА
Сергія Васильовича
БЕРНАЦЬКУ
Ларису Павлівну

*Назбирали років Ви багато,
Ювілеїв багато пройшли.
Вам ми зичим здоров'я, завзяття,
Дні щоб щастям цвіли!*

Ірпінська міська організація інвалідів війни, Збройних сил та учасників бойових дій

